

РЕШЕНИЕ

№ 841

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7312** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в и чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба от А. А. У. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 2277 от 21.06.2022г. по НАХД № 18104/2021г. на СРС, НО, 112- ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-023584 от 18.11.2021 г., издадено от Г. Б. - началник група в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, (ОПП-СДВР). С НП на касатора на основание чл. 53 от ЗАНН, във вр. с чл.174, ал.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 2000 лева и лишаване от правото да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП.

В касационната жалба се излагат оплаквания, че СРС не е разгледал възраженията му, че обжалваното НП е издадено от некомпетентен орган, по конкретно длъжностното лице Г. Б. е упълномощена от министър на вътрешните работи, който не е действащ по време на извършване на нарушението и издаване на НП. Другото възражение е, че на жалбоподателя не даден талон за изследване с необходимите реквизити по Наредба №1 от 19.07.2017г. и на него няма поставени стикери. В съдебно заседание, представляван от адвокат П. поддържа жалбата и доводите в нея, иска съдът да отмени решението и потвърденото с него постановление.

Ответникът - ОПП-СДВР не се явява и не изпраща процесуален представител. Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба неоснователна. Решението на СРС намира за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна поради следните съображения:

СРС е установил следната фактическа обстановка: На 08.11.2021 г., около 08:55 ч., касаторът А. А. У. управлявал лек автомобил „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], в близост до блок 62 на посочената улица, на същия бил подаден сигнал със стоп палка от служители на ОПП СДВР , след като е спрял, за да му бъде направена проверка. Водачът се подчинил на подадения сигнал и спрял. При осъществяването на проверка полицейските служители решили да проверят дали не е употребил наркотични вещества, като му разяснили, че има възможност да даде проба или да откаже. Водачът решил да откаже да му бъде извършен тест на място и му бил издаден талон за медицинско изследване с № 107259/08.11.2021 г., в 09:30 часа на посочената дата, съгласно който лицето е следвало до 40 минути да се яви във ВМА, за да даде проби за изследване на наличието на наркотични вещества в кръвта и урината му, след което не се е явил в уречения час в лечебното заведение и не е дал проби за изследване. Съставен и връчен му е АУАН, след което е издадено процесното НП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение - на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДВП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева, както и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 24 месеца.

Горната фактическа обстановка съдът е установил въз основа на показанията на разпитаните в съдебното заседание свидетели и въз основа на писмените доказателства, приети и приобщени към доказателствения материал по делото.

Правилни са изводите на СРС, че при съставяне на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазени са изискванията за форма и реквизити, както и за компетентност на съставителите на акта и издателя на постановлението. Неоснователно е оплакването на касатора, че длъжностните лица са упълномощени от министър, който не е действал към момента на нарушението и това водело до тяхната некомпетентност. В случая длъжностните лица от МВР, съставили акта и издали НП, предвид заеманите от тях длъжности в системата на МВР са упълномощени от съответния действащ към момента на издаване на приложената заповед № 81213-515/14.05.2018г. министър, който към съответния момент е разполагал с компетентност по чл.186 и чл.189 от Закона за движение по пътищата, като извършеното определяне на длъжностните лица от действащия министър не отпада със смяната му с друг, доколкото новият и не е оттеглил това предходно оправомощаване.

Обосновани са изводите на въззивния съд за доказаност на нарушението - гласните и

писмените доказателства установяват, че касаторът е отказал да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписанието за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Приложеният по делото отрязък от талона за медицинско изследване, другият екземпляр от който е даден на касатора, недвусмислено посочва задължението на лицето да се яви за медицинско и химическо изследване във ВМА до 40 минути от връчването на талона, което е удостоверено от самия водач. След като не е изпълнил така даденото предписание при заявен отказ от изследване с тест, касаторът е извършил вмененото му нарушение. Възраженията относно реквизитите на талона са неоснователни, доколкото от същия безспорно се изяснява какво следва да направи водача и че при неизпълнение подлежи на наказание, като е разяснен текстът от ЗДвП, чл.174, ал.3. По повод твърдението, че предвид липсата на необходимия брой стикери водачът е бил лишен фактически от правото да извърши изследването без тези стикери, същото е недоказано, доколкото липсват данни същият да се е явил за изследването във ВМА и такова да му е отказано. Освен това забележката на талона посочва, че единият от стикерите се залепва на екземпляра от талона, предназначен за АУАН и видно от административнонаказателната преписка, това е изпълнено, докато останалите седем стикера се прилагат към екземпляра от талона за изследване на водача, който се предоставя на водача – т.е. прилагат, а не залепват, като видно от съдържанието на АУАН водачът не е направил възражения, че не са му предадени за прилагане такива стикери. Следва да се има предвид преходната разпоредба на § 25 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.), което дава възможност бланките на талон за медицинско изследване по приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от отменената Наредба № 30 от 2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства (обн., ДВ, бр. 63 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 23 от 2006 г.; отм., бр. 61 от 2017 г.) и на талон за изследване по приложение № 1 към чл. 4, ал. 3, отпечатани преди влизане в сила на тази наредба, да се използват до изчерпване на отпечатаните количества. Освен това предвидените в Наредбата стикери са гаранция за произход, съхранение и автентичност на взетата в медицинското заведение проба и съответствието с талона у водача и при органа, а в случая до взимане на такава проба не се е стигнало .

Въззивният съд е достигнал и до правилни изводи относно субективната страна на нарушението и законоустановеност на наложените наказания в ЗДвП, без възможност за редуциране на този фиксиран от закона размер.

С оглед изложеното, не се установиха наведените касационни основания за отмяна на оспореното решение, поради което то следва да бъде оставено в сила, като валидно, допустимо и правилно.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63 в от ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.06.2022г. по НАХД № 18104/2021г. на СРС, НО,

112- ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.